

[Villemoes.]

tale om andre Ting end det foreliggende Spørgsmaal. Her i Dag var det den højtærede Finansminister, som under Behandlingen af det foreliggende Lovforslag gav sig til at tale om et Lovforslag, der sorterer under en af hans Kolleger, og som har været til Behandling under et af de foregaaende Punkter paa Dagsordenen. Men paa den Foranledning, som den højtærede Finansminister her gav ved at omtale et Lovforslag, som jeg i sin Tid, da jeg var Handelsminister, fremsatte for den høje Rigsdag, og som involverede Muligheden for et højere Udbytte til Aktionærerne, vil jeg gerne have Lov til at fremsætte et Par Bemærkninger. Jeg kunde godt have sagt dette, da vi behandlede Lovforslaget om Udbyttebegrænsning, men som Følge af det fremrykkede Tidspunkt vilde jeg ikke optage Tingets Tid med at gaa i Detailler om det paagældende Lovforslag.

Men nu vil jeg alligevel gerne have Lov til at oplyse for enkelte, som maaske ikke helt kan huske det, at vi har en Lov, som bl. a. omhandler det, jeg kalder 80 pCt.'s Regelen. Det vil sige, at et Aktieselskabs Kapital og Reserver af forskellig Art lægges sammen, og derefter udfinder man, hvilket Beløb Aktieejeren skal betale Formueskat af, og det, jeg foreslog, var netop at faa ændret det Forhold, at man kan have Aktier, der som Følge af Konsolidering o. s. v. medregnes i Formuen med saa stort et Beløb, at Udbyttet bliver meget under, hvad man kalder almindelig Sparekasserente. Det var et Forsøg paa det Omraade, og der var slet ikke Tale om noget Rov fra Selskabet til dets eventuelle gaadige Aktionærer. Lovgiver vi paa den Maade, som den højtærede Finansminister her synes at ville være Foregangsmand for, at vi ved en Lov om Udbyttebegrænsning bestemmer, at Selskaberne ikke maa give saa stort Udbytte, som man maaske risikerer, at gaadige Aktionærer kunde fremtvinge — jeg maa i Parentes bemærke, at jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem Hr. Foss, der sagde, at Udbyttet vilde antagelig blive uforandret; det vilde det af mange Grunde blive, da vi har en offentlig Mening i vort Land, og vi har Pressen, vi har Lovgivningsmagten, der hurtigt kan gribe ind, hvis Selskaber paa dette Omraade skulde begaa Udskejelser —, men lovgiver vi altsaa paa den Maade, som den nøjtærede Finansminister nu ønsker, saa at Selskaberne skal konsolidere sig for at kunne foretage Udvidelser og Forbedringer og Nyanskaffelser, hvilket er all right, vil det

være urimeligt bagefter at tage Pengene i Aktieselskabsskat. Man tager Pengene, som er sparet op, fordi Statskassen mangler Penge. Statskassen skal selvfølgelig have Penge, naar den mangler Penge til at faa Udgifter dækket, og det faar den ogsaa enten paa den ene eller den anden Maade. Naar vi fra vor Side er med til at vedtage Udgifter, maa vi ogsaa være rede til at skaffe Dækning for dem. Men her er i allerhøjeste Grad, som det ogsaa tidligere har været fremført i Dag, Tale om en Dobbeltbeskatning. Der er Aktieselskaber, som kommer til at betale langt over 25 pCt. i Skat, og naar Udbyttet kommer i de privates Lommer og de skal betale Skat deraf, kommer vi maaske op paa en meget høj Skatteprocent. Vi har ved Fradragsretten stort set ment, at man ikke kunde komme ud over 50 pCt., men det kan man, naar man beskatter flere Gange. Jeg kender et Medlem i denne Sal, som forleden nævnte et bestemt Tilfælde over for mig. Det drejede sig ikke om store Beløb, men Formueskatten, der skulde afgives af de Aktier, som denne Mand havde, var saa stor, at han ikke fik mere end $\frac{1}{2}$ pCt. Rente af sine Penge. Det kan gaa for ham, men ikke for gamle Mennesker og Enker, der skal leve af deres Penge.

Jeg har villet prøve at retlede den højtærede Finansminister i hans Syn paa det Lovforslag, jeg fremsatte, og som blev stoppet dengang, for øvrigt vist af andre Grunde. Det var et meget forsigtigt Forslag. Jeg syntes, det var ret og rimeligt, at der var en Smule Relation mellem Egenkapitalen og Forrentningen. Det er der ikke efter den nuværende Udbyttebegrænsningslov, som vi altsaa er færdig med Forhandlingerne om.

Formanden: Jeg advarer imod, at man kommer alt for stærkt ind paa det lige behandlede Lovforslag om Udbyttebegrænsning.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg skal takke Formanden for hans Liberalitet over for mig, at jeg fik Lov til at gøre denne Bemærkning, der sammenholdt Udbyttebegrænsningsloven med det foreliggende Lovforslag. Der er jo en vis Forbindelse mellem de to Ting. Der er maaske ogsaa Anledning til at takke for den udviste Liberalitet over for det ærede Medlem Hr. Villemoes, som fik Anledning til at fremkomme med en saa vidtrækkende Redegørelse, som han gjorde. Redegørelsen giver mig ikke Anledning til at gaa ind i en Debat. Jeg vil kun sige om hele dette Spørgsmaal, at man efter min